

בע"ה כז' בתמוז תש"ע

09.07.2010

גליון מס' 2609

לילם

עלוך קבוץ סעד

פרשת מטות-מסעי

אדם צובר זיכרונות - יונה וולך

אדם צובר זיכרונות כמו נמלים
בחדשי הקיץ.
בחדשי הקיץ כמו חגב
בעת הקיץ - ויש שאדם שר.

ובחורף הנמלים מתכנסות
מתנועעות ברכושן ומכלות לאט
את הרכוש ואת החורף מכלות
לאט, לאט.

והחגב בחורף שר לפתחים
לטעום מזיכרונות העונה
העונה האהובה שבשירו
ממנו חמקה.

מטות ומסעי כח' בו (אין להפסיק במב' המסעות – מג"א), מפטירין (ירמיהו ב')
"שמעו דבר ה'...עד "אלוף נעורי אתה". מברכים החודש ראש חודש מנחם אב ביום ב'.
אין אומרים הזכרת נשמות ולא אב הרחמים.

אב המולד תחילת ליל ב' שעה 6 עם 7 דק', 17 חלקים, ולשעון א"י 11.01.
לוח א"י, הרב טוקצינסקי

שעור פרשת שבוע: הרב בני לאו

ש ב ת		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19.30	זמן תפילין /טלית	4.49
מנחה א' 14.00	ב' 19.40	סוף זמן ק"ש	9.16
ערבית		שקיעה	19.48←19.49
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	19.35
מנחה	17.10, 13.30	צאת הכוכבים	20.08
שיעור הרב בני	18.00	ערבית	20.10
לימוד "בראשית"	17.30		
צאת השבת	20.27	שחרית נוער	8.00

אחות תורנית – חגית קאופמן

שבת
שלום

פְּרִיָּדָה

” וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: נָקִים נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְּיָנִים אַחַר תִּאָּסֵף אֶל-עַמִּיךָ” (פס' א-ב')

משה מקבל בפרשתנו ציווי שלאחר ביצועו הוא יאלץ להיפרד מהעם אותו הנהיג במשך ארבעים השנים האחרונות ולא להיכנס לארץ שאליה כה נכסף. יתרה מזאת: משה מקבל כאן הודעה נוראית על סיום חייו. לפי הכתוב בפרשה, משה מבצע את המטלה מיד, ללא קושי וללא דיחוי: ” וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם לֵאמֹר הִחְלְצוּ מֵאֶתְכֶם אֲנָשִׁים לְצַבָּא...” עפ”י רש”י על פסוק זה, אף עשה זאת בשמחה: ”אע”פ ששמע שמיתתו תלויה בדבר, עשה בשמחה ולא איחר”.

בדבר תורה שכתב בשבוע שעבר ד”ר איתמר ורהפטיג בעלון אוניברסיטת בר-אילן הוא מסביר כי ”יש שהתורה מספרת סיפור, ומתברר שפרט מסוים בסיפור לא נכתב במקומו אלא במקום אחר וזה בגלל חשיבותו של הרושם הראשוני על הקורא”.

כלומר, כיון שהרושם הראשוני של קורא הסיפור הוא המשפיע ביותר, לעיתים התורה מביאה במקום אחד חלק מהסיפור ורק במקום אחר את המשכו של הסיפור. הרושם הראשוני אותו רוצה התורה להשאיר לנו, אם כן, הוא שמשה משלים עם הפרידות מיד, ומקבל את הגזירה באהבה ובשמחה.

רק בספר דברים יסתבר לנו שאין הדברים פשוטים כ”כ: ”וַאֲתַחֲנֶן אֶל-ה' בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר: ה' אֲתָה הַחֲלוֹת לְהַרְאוֹת אֶת-עַבְדְּךָ אֶת-גְּדֻלַּתְךָ וְאֶת-יְדֹת הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי א-ל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וְכַגְבוּרֹתֶיךָ. אֲעַבְרָה-נָא וְאֶרְאֶה אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהוּא הַטּוֹב הַזֶּה וְהִלְבֵּנֶן. וַיַּתְעֶבֶר ה' בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי, רַב-לָךְ אֵל תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדְּבָר הַזֶּה.”

משה מתפלל ומתחנן לביטול הגזירה, 515 תפילות כמנין ואתחנן, עד שהקב”ה נאלץ להפסיקו ולהודיע לו ”אל תוסף דבר אלי”.

עפ”י המדרש בפרשתנו, גם העם לא השלים עם גזירת לכתו של משה, לכן באה הלשון המיוחדת: ”וַיִּמְסְרוּ מֵאֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל”: אמרו אלפי ישראל נלך למלחמה וימות משה? נמנעו מלכת. אמר הקב”ה למשה הפל גורלות על השבטים והם יִמְסְרוּ בעל כורחם. (במדבר רבה פרשה כ”ב).

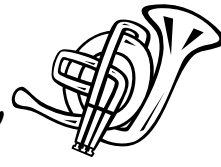
עפ”י האמור, התורה רוצה שהקורא בפרשתנו ידע כי יש להשלים עם פרידות. זו דרך החיים וכך צריך לקבלם. רק בספר דברים התורה משלימה לנו, כי בפרידות קיים קושי ועצב רב ולא תמיד קל לקבל את ”דרך החיים” הזו בהשלמה והכנעה.

המדרש משמיע גם דברי ביקורת חריפים על יהושע שניסה לעכב גזירת מותו: אמרו רבותינו כתיב ביהושע (יהושע א) ”כאשר הייתי עם משה אהיה עמך” והיה צריך יהושע לחיות ק”ך שנה כמשה רבינו, ולמה נתקצרו שנותיו י” שנים? בשעה שאמר הקב”ה למשה ”נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים אחר תאסף אל עמך” ואף על פי שנתבשר בשורות מות לא איחר הדבר אלא נזדרז ”וישלח אותם משה”. אבל יהושע, כיון שבא להלחם עם ל”א מלכים אמר אם אני הורגם מיד, מיד אני מת כשם שעשה משה רבינו. מה עשה? התחיל מעכב במלחמתם שנא’ ”ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה”(יהושע יא). אמר לו הקדוש ברוך הוא- וכך עשית? הריני מקצר שנותיך י” שנים אמר שלמה (משלי יט) רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום:

כמה קשה היא הפרידה, כמה אנו מחוייבים לקבלה ולהשלים עימה.

יחד, יחד, יחד, יחד...

קצת חוויות מקונצרט מול רצועת צנה למצן תנאים אנושיים לילד?

בשנה שבה התגייס גלעד שליט התגייסו שניים מילדיי.

שניהם חזרו הביתה בשלום, ב"ה, בסיום שירותם,

וגלעד?

אני, שאינני פוליטיקאית, באתי, בלויית שני ילדיי המשוחררים, לחזק את ההורים שבנם טרם שב הביתה. הקונצרט החל מבחינתי עם הגעת האוטובוס לפארק אשכול. הסדר המופתי והארגון היו באמת לתפארת התנועה הקיבוצית.

הגענו מעט מוקדם, בזכותן של אתי וחמי, רכזות התרבות המאורגנות והאכפתיות שלנו,

מה שאפשר לנו לחזות בכל ההמונים שנכנסו וזרמו פנימה אחרינו.

מכל קצות הארץ הגיעו קבוצות ומשפחות, מן הקיבוץ, העיר והכפר.

עם ישראל במיטבו, מרחיב את הלב ואת הנשמה.

התיישבו בשקט על המדשאות העצומות שלא ראינו את סופן, וחיכו.

עם הגעת משפחת שליט קמו כולם לקבל את פניהם, מן התרגשות והתייחסות חמה שהתפרצה באופן טבעי,

מחיאות כפיים של תמיכה מעודדת שאף אחד לא הורה עליה או דאג לה מראש.

את הקונצרט ודאי ראיתם בטלוויזיה, הוא היה מרגש מאוד ומכובד מאוד.

ההפתעה הגדולה שלי הייתה התפילה שנשאה ע"י מקהלת האקדמיה למוסיקה.

תפילה שנתנה במה אדירה לקב"ה בלב האירוע. חשבתי לעצמי –

כמה זה מחייב, כמה כוחות ותקווה נותנת ההרגשה ש"המלך יעננו ביום קראנו", ואיזו עוצמה תהייה

למילים אלו ביום שחרורו, קידוש ה' ממש.

תחושה חזקה שמכאן אין דרך נסיגה, אלא רק התקדמות עד לרגע הנכסף.

נתפלל כולנו שכך יהיה. מתוך ערבות הדדית והתחזקות האמונה, יגאל גם גלעד.

תרכה אורן.

גם ילדי גן-גפן מחכים לגלעד שליט, וביום שני השבוע תלו שלט על השער, מעוטר בטביעות כפות ידיהם,

ומי יודע-אולי משפחת שליט ראתה את השלט בדרך לקונצרט באשכול:

החופש הגדול – *the big break* הורים

1. ספרי על חוויה שהיתה לך כילד/ה בחופש הגדול.

2. מה דעתך כהורה על החופש? מה דעתך בויכוח האם לקצר את ימי החופש הגדול?

רחלי לנדאו: אני זוכרת כשהייתי ילדה, עשו לנו קייטנה, לכל ילדי ביה"ס (היינו מעט ילדים בבני דרום). הקייטנה התקיימה בחורשה וזה היה בסגנון המחנוך של היום בסעד. הקייטנה היתה חודש ימים והיה מאד כיף! כמו כן נסענו הרבה לים, הבנים שלנו בנו חסקה והיינו שטים איתה.

- בסעד יש המון פעילויות לילדים וזה מאד מבורך, רק שקשה למצוא זמן לחופש משפחתי כי כולם עסוקים... בעקבות מה שאני רואה מחוץ לקיבוץ, לילדים כדאי לקצר את החופש. אבל בתור עובדת הוראה, אני חושבת שעובדי ההוראה מאד זקוקים לחופשה הזאת, מה גם שהחופשה היא להערכות, התארגנות והשתלמויות.

ברוריה גורן: בחופש הגדול היה לי כיף! לא היו לנו משחקים ורק לילדה אחת, בכל הסביבה שגרת, היה "מונופול" – והיינו משחקים לפעמים עשרה ילדים ויותר ב"מונופול" אחד. אבל היו לידינו עצים וגזעי עצים כרותים, ששמשו לנו ל"כרכרות", "מכוניות", "מטוסים" ועוד, כיד הדמיון הטובה. שני משחקים היו נפוצים מאד – "הנדס אפי" (ידיים למעלה) שהיה משחק של שוטרים וגנבים והשני – היה "דודס". שחקנו ללא השגחה, כי ההורים סמכו עלינו ואנחנו ידענו שסומכים עלינו ולכן לא עשינו שטויות מסוכנות.

- הילדים שלי מאד נהנו בחופש הגדול. לדעתי, היום צריך לקצר את החופש הגדול. בתקופתנו זאת, כאשר הילדים חשופים לגירויים מסוכנים מסוגים שונים, וגם לא יודעים לנצל היטב את שעות הפנאי, וההורים עסוקים מאד – רצוי לקצר את החופש הגדול.

ריבי זינר: בחופש הגדול בילינו במחנה קיץ של בני עקיבא שהיה מפגש של כל החברה' מכל שוויצריה. החוויה הזכורה לי מהחופש הגדול היא ששברתי שם רגל...

- אנחנו בסעד מפונקים, כי הילדים שלנו מאד מטופלים ומגיע יישר כוח לכל מערכת החינוך.
- לפי מה שאני שומעת מאנשים בחוץ, החופש הגדול הוא נטל גדול על המשפחה, ואני גם לא רואה את הצורך שיש בשני חדשי חופש. בשוויץ החופש הגדול היה חודש אחד בלבד.

בנימין גל: בחופש הגדול נסענו לדודה בירושלים, בשכונת ארנונה. היה שם מגרש משחקים שהיו בו חלקים שאסור היה להתקרב אליהם, מפחד צלפים ירדנים! ואכן, כל הנדנדות באותו מגרש היו מחוררות בכדורים באותם קטעים אסורים.

אילנה אהרון: היינו עושים קיטנה בבני-דרום מאחורי הצרכניה, היתה שם חורשה מוצלת, השטח היה מחולק למאהלים ושם היינו נמצאים שבוע שלם-וגם ישנים. זה היה הבסיס שלנו- משם היינו הולכים לחוג וחוזרים, עושים מורל, אוכלים. זה זכור לי כחוויה מיוחדת. (כמו לרחלי...)

- כהורה בסעד – זה לא חכמה, עד כתי' זה ממש לא נחשב. בכפר-מימון זה לא היה פשוט לדאוג לילדים לתעסוקה כהורים עובדים. זו תקופה מבלבלת עבור הילד – פתאום ישנו כזה ריק אחרי שנת הלימודים. בשבילנו ההורים זה מצריך יצירתיות, חשיבה ועקביות כדי שזה לא יהיה סתמי.

לדעתי יש מקום לקצר את החופש, אפילו בקצת, כי לחופש יש יותר חסרונות מאשר יתרונות.

יוני פסדר: בחופש הגדול היינו עולים לארץ. עד גיל 10 הייתי בצרפת, ובחופשים היינו נוסעים לבקר את המשפחה בארץ. בהתחלה היינו בבית-מלון, ואח"כ היינו מבקרים את סבא וסבתא וכל המשפחה. אני זוכר במיוחד שלקחו אותנו לקיטנה במרכז העיר ירושלים, ליד "ביקור חולים".

- אני חושב שצריך לקצר את החופש, יש יותר מדי חופשים במדינה, אף-פעם אין שגרה. חופש זה אמנם דבר חשוב, בשביל לחזור עם כוחות חדשים, אבל הייתי מקצר אותו לחודש, ומעביר אותו לתחילת החורף או לסופו, כי החורף ארוך בלי אף חג (חוץ מחנוכה), ובקיץ יש הרבה חגים.

רא"ן: דרורה ואפרת.

להיות גננת בקיבוץ

להיות גננת בקיבוץ זה ממש מיוחד ולא מתאים לכל אחד. לי היו 22 שנים מיוחדות שכאלה. להיות גננת בקיבוץ זה להכיר את האחים של הילדים, ולהתבלבל בשמות. לזכור את ימי ההולדת שחגגנו בגן לאורך הרבה הרבה זמן, לפי החודשים או הנושאים בהם עסקנו. זה לראות בחור גבוה וחסון, ולהיזכר איך היה בורח מהגן, או איך ענה תמיד תשובות לעניין. לברך את הכלה ולא להאמין, איך גם היא בגרה וגדלה. בכל יום ראשון להזכיר את מי בשבת פגשתי, בבית הכנסת או בטיול. לספר לילדים איזה הורים היו אמש בתוכנית או בחתונה, ולהיות גם גננת של דור שני, כאילו כלום לא השתנה. הגננת בקיבוץ מגיעה לכל מקום עם הילדים. חוקרת ובודקת כל פינה אם היא ראויה למשחקים. מדברת עם כל האנשים שבדרך פוגשים. לילדים עושה את התיווך, המשפחולוגיה וההקשרים. היא יודעת היכן עובד מערבל בטון או באיזה מקום כורתים עצים. גננת היא אספנית של כל מה שאנשים כבר לא צריכים, וגם אפשר למצוא אצלה בגן כל מיני "דברים קטנים". גננת בקיבוץ אוהבת חצר גרוטאות וטיולים, וגם מטאטאת היטב את השבילים. את הגננת בקיבוץ תופסים לשיחות ו"לאסיפות הורים" קטנות בכלבו ובשבילים, אפילו לדיווחים יומיומיים. לגננת בקיבוץ יש המון ילדים גדולים, קטנים ובינוניים.

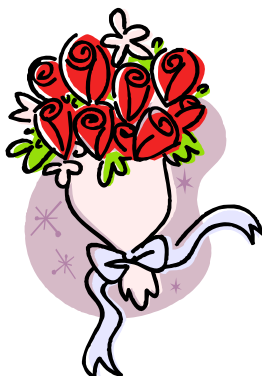

בקיבוץ, ציינתי שזה משהו מאד מיוחד... לי זה התאים והיה נהדר! וכעת הרגשתי צורך ללכת, להמשיך הלאה. ללמוד, ולעבוד ב... משק הילדים! וקצת להישאר ליום יומיים בגן, שהרי אי אפשר לגמרי להתנתק. תודה לכולכם על שנים כה יפות. להורים היקרים, כמובן לילדים המקסימים שהיו אצלי במשך כל השנים. אשמח עם כולכם להמשיך ולהיפגש בצמתים של החיים.

רחלי ארזאי

מזל טוב!

לעפרה ואליאב גולדברג
לרחל ויואל עברון
לשושנה וראובן עברון
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הבן-הנכד-הנין

ליוכבד ואיציק ברזילי
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנינה
נכדה ליואב ורבקה ברזילי
בת לרותי ומתן ברזילי

(דברים שנאמרו השבוע האזכרה לאריה קרול ז"ל)

אריה!

לפי מה לספור? האם מהיום לפי המניין הרשמי להסתלקותך מן העולם הזה, היום, יום כ"ד בתמוז לפני שנתיים? או לפי מוצאי שבת חורפי בבית החולים הדסה – הר הצופים, כאשר, בלי להיות מודעת שזו הפעם האחרונה, נפרדתי ממך בידיעה ברורה שנפגש למחרת ונמשיך יחד, בכוחות משותפים את המאבק להחלמתך ולשיקומך? איך אמרנו תמיד בינינו, נתגבר...

כבר יותר משלוש שנים לא שומעים את קולך ואינך משתף אותנו בחוכמתך כי רבה הייתה. היו שתיקות ארוכות בזמן האחרון לחיך, הסבל והכאב נתנו את אותותיהם, ברם המעט שדברת ועצם נוכחותך פיצו אותנו על הכול ונתן לנו כוח להמשיך הלאה במאבק. הזמנים הקשים התחילו כאשר נותקת מסביבתך ורק השארת לנו את גופך לפיקדון כדי שנטפל בו בכל הכבוד והאהבה המגיעים לך. שהית עד יומך האחרון בביתך היפה שכל כך אהבת. כל מה שיכולנו לעשות למענך עשינו ואם קידום מדע הרפואה העמיד אותנו לאורך זמן בקיום מצוות טיפול בחולים בתרדמת, ניסינו להתמודד בדרך שאתה הייתה רוצה. לא פעם שוחחתי אתך בדמיוני והסברתי לך למה ומדוע.

נדמת בחורף והלכת סופית מאתנו, בין המיצרים, והוספת לנו אבל על אבל. אבל היו גם ימי קיץ אחרים בסעד. ימים של קייטנות נכדים בהן שלך ושלי, שלי ושלך נהנו מחוויה חד פעמית שנשארה להם לזיכרון לכל החיים... ואתה שוחחתי איתם על אלף דברים מעניינים, שיחקת אתם דמקה וכדרכך בחיים ניצחת. לכל אחד מן הנכדים נשאר הטעם של אריה, של סבא אריה. אך לא רק בקייטנות נכדים, גם בשבתות, גדולים וקטנים חיפשו את קרבתך.

הרבה דברים קרו במדינה מאז נדם קולך. הרבה פעמים אני שואלת את עצמי, מה היית אומר על נושא זה או נושא אחר שמטריד את עולמנו המסוכסך. כך נהגת להתבטא בענייני דיומא, בלילות שבת אחרי הסעודה, כאשר ישבנו עם ילדינו סביב לשולחן. יש דברים שקל לנחש מה הייתה תגובתך ויש דברים אחרים שאפילו עבורך, רב הניסיון, היו נחשבים להפתעות. לא נפרט ולא נדגים, כי לא זאת כוונתנו.

אריה הנך חסר לי, הנך חסר לבנות, למשפחה הקרובה והמורחבת. תבונתך ושקול דעתך חסרים גם בסוגיות מעבר לתחום המשפחה.

מסכת חיך ידועה ומוכרת. דוגמה ומופת היא לנו למשפחתך, לחבריך, לפיקודך ולכל מי שזכה בקרבתך בשלב מסוים של חייו. ברם, אתה הגעת לפסגה בקנה מידה לאומי. מדינת ישראל הכירה בתרומתך האדירה והעניקה לך את פרס ישראל. מכאן והלאה מה שכה מובן לכל אלה שהיינו קרובים אליך צריך להיהפך לנחלת הכלל. חברים שהיו שותפים למפעל חיך טורחים כבר זמן רב בהוצאה לאור של ספר שיפיץ בציבור הרחב אור, תרתי משמע, על מעשיך. אי"ה יגיע גם תורו של היסטוריון שיציב את מקומך בתולדות עם ישראל בששים השנים האחרונות.

אלה הם תמצית דברי ביום אזכרתך ואם אוסיף אגרע.

ידוע גם מה היית אומר לו יכולת להשיב לי....

סילוויה,

ירושלים, כ"ד בתמוז תש"ע

תודה!

מזה כשבוע שאנו "מבלים" עם שני בביה"ח סורוקה לאחר פציעתה. במהלך השבוע ננקטו כל הפעולות האפשריות (וכמה דמיוניות לחלוטין) להצלת האצבע – החל בתפילות ואמירת תהילים, וכלה בנייתוחים שונים ומשונים. לצערנו הנסיונות לא צלחו, ואתמול הוחלט בכל-זאת לקטוע את האצבע, כך ששני נותרה עם גדם באורך מפרק אחד. אנו צופים כי בתוך יומיים לערך נחזור אי"ה הביתה לשגרה ולהתמודדויות שזו תביא איתה.

השבוע נוכחנו שוב עד כמה הקהילה שלנו הינה קהילה תומכת ומחזקת. כל יום הוצפנו בטלפונים של אנשים הרוצים לעזור. לצערנו לא לכולם יכולנו לענות – ועמכם הסליחה. המורכבות של כל יום, על ניתוחיו והחלטותיו, לא אפשרה לנו להתפנות לטלפונים.

ובכל זאת, אנשים רבים ביקרו או שלחו מילים חמות ומעודדות, מאכלים טעימים, ממתקים, ציורים ומתנות הגיעו בכל יום הביתה או לבית-החולים ושימחו את כולנו.

גדולים כקטנים עזרו ועדיין עוזרים לנו לעבור את השעות הקשות בטיפול בגא"י, בנסיעות הלוך ושוב וכו'.

אז – תודה מקרב לב, מי יתן ונזכה להחזיר לכם רק בשמחות,

ושמרו על הילדים שלכם מכל משמר.

אהר"ה ורנ"ת ברט.

למזכירות סעד שלום וברכה,

הנידון: הפצת תודה והערכה לציוות שירותי הסעדה-סעד

ביום ה' 1.7.2010 התקיימ בקיבוץ כיסופים טכס בר-המלווה המסורתי של משפחות עם 800 אורחים מולמני. בחרנו להזמין את שירותי הסעדה של סעד.

אלפי ברכות ותודות לזאביק, לקיאה ואשתו יצא, ולכל צוות המלצרים הנפלא שנכח במקום.

האראון היה לאופת, האוכל טעים טעים, עשיר ומאון, סדר מופתי, שירות אדיב נפלא...

לא היה אורח בקהל שלא שיבח והילל, והמחמאות ייקפו לזאביק ולצוות. תודה לך זאביק על נדיבות ליבך, תודה אישית על הצלחה באראון. הלוואי שנזכה בהמון שמחות ונוכל לשתף איתכם בצולה. ראו כי שליו להמליץ עליכם עם לאחריט, ושוב תודה.

בברכה

רפי סמט.

לפניכם מכתב שנכתב ע"י בחור בשם עובד גולני שעבד במשך שלוש השנים אחרונות במפעל בארה"ב כמנהל מחלקה טכנית.

אני סיפן וחברי סצרה,

לאחר שלוש שנים של ניהול המחלקה הטכנית בסיפן ארה"ב אני מרגיש צורך לסכם תקופה יפה זו בחיי. קודם כל אספר קצת על עצמי, למי שמכיר אותי רק בשמי. אני חבר קיבוץ שער הגולן ודור שלישי בקיבוץ. אשתי תמר ואני, החלטנו שעתידנו נמצא בקיבוץ ולכן החלטנו לקחת חופש, כדי לאגור כוחות ולהעריך את הטוב שבקיבוץ.

בדרכים עקלקלות נוצר קשר ביני לבין סיפן והחלטנו במשותף על תפקידי בסיפן. עברנו, יחד עם שלושת ילדינו, לארה"ב. ההתחלה היתה קשה מאד מבחינה משפחתית, הילדים לא דיברו מילה באנגלית וגם לקיבוצניקים שמעולם לא שילמו חשבונות, לא כיבסו לבד בגדים ותמיד הלכו לסדרן רכב כדי לקבל רכב, פתאום נאלצנו להתמודד עם העולם הגדול והאמיתי - זה היה שינוי דרמטי.

מהר מאד יצרנו קשרים עם הרבה משפחות שעזרו לנו מאד בקליטה וגם כחברים לאורך כל הדרך. גרנו בעיר גרינוויל כ- 30 דקות מהמפעל. עיר בסגנון דרומי בת 70,000 תושבים ללא ישראלים אבל עם קהילה יהודית. מהר מאד הילדים התאקלמו בבתי הספר והחיים הפכו לשגרה נחמדה.

בעבודה, הגעתי למפעל מספר ימים לאחר שמנהל התחזוקה הקודם פוטר ולכן החפיפה בוצעה ע"י אחד מאנשי האחזקה, שהתפטר כחודש לאחר הגעתי. מהר מאד נאלצתי לצלול למים העמוקים של ניהול האחזקה בסגנון אמריקאי. בחודשים הראשונים השקענו מאמצים רבים בשיפור האמינות של המכונות שהיו מתקלקלות חדשות לבקרים. במקביל התחלנו בבניה וסידור של המחלקה הטכנית, החל ממדפים לאכסון ציוד, שולחנות עבודה וארגון המלאי.

ואז נפל עלינו המיתון ותפקידי היה לדאוג שהמכונות יעבדו בתפוקה מלאה תוך כדי שמירה קפדנית על הוצאות המחלקה. תוך כדי תקופתי כמנהל, הכפלנו את כמות המכונות במחלקת החיתוך קיפול במפעל דבר שסיפק לי הרבה עבודה וסיפוק. גבשנו צוות עובדים טוב וציב במפעל והאווירה הפכה לטובה ופרודוקטיבית.

אני רוצה לציין את האנשים שהיה לי קשר ישיר איתם.

ראשון את כרמל הלפרין שגם בתקופות קשות, והיו כאלה לא מעט, לא ויתר ועם כתפיו הרחבות והמרץ הבלתי נדלה שלו הוא הצליח להניע את העובדים ואת המפעל כולו לתפוקה מקסימאלית וכל זה בחיך ואהבה למקום.

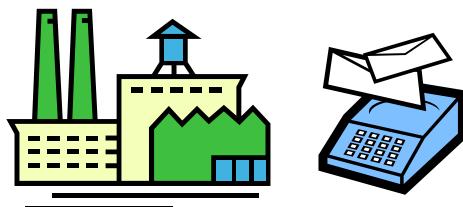
את דודי שנתן לי להרגיש רצוי ומוערך. מתניה, אהרליה, יורם, איליה, ארתור, משה, אלון ועומר, שהיה אפשר לפנות אליהם בשאלה או בקשה ותמיד היה מהנה לעבוד איתם.

חצי השנה האחרונה היתה קשה במיוחד, מכוון שהרבה פרויקטים ופיתוחים הצטברו למספר חודשים מצומצם. במקביל בניתי צוות שיוכל להמשיך לאחר עזיבתי, דבר שהצריך שינוי של כמעט כל הצוות.

אני עוזב את סייפן בעצב רב מבחינה אישית, אבל עם הרבה אופטימיות לגבי המשך עתידו של המפעל. מבחינת הפרויקטים שהצבנו לעצמנו עמדנו בהם בהצלחה, כמו כן צוות המחלקה הטכנית יציב ומיומן. אני משוכנע שהוא יוכל למלא את כל המטלות ואתגרים שיוצבו בפניו.

אני חוזר לקיבוצי, שער הגולן, אבל אני מתכוון לשמור על קשרים עם כל האנשים שעבדו מולי ומי יודע אולי דרכינו עוד יצטלבו שוב.

להתראות ותודה
עובד סוף!

לציבור כולו שבת שלום,

"טוב השני מן האחד" ?

כבר זמן רב שלא כתבנו בעלון אודות פרויקט המיגון, ואנחנו בטוחים שאתם מחכים בקוצר רוח לסקירה קצרה בנושא.

נתחיל בבשורות הטובות – אנחנו שמחים לבשר, שנבחר קבלן שני לבניית המיגון בקבוץ. שמו בישראל – החברה לפיתוח השומרון. מדובר בחברה ותיקה, עם גב כלכלי רחב ויכולת ניהול מוכחת. החברה בנתה ממ"דים בקבוצים חולית וניר-יצחק, וממנהלת המיגון של עוטף עזה נשמעים קולות של שביעות רצון ביחס לקבלן הנבחר.

כיתתנו את רגלינו בתחילת השבוע, לשמוע מחברי ניר-יצחק על התרשמותם מהקבלן ולראות את עבודתו. ובהחלט התרשמנו לטובה !

הקבלן צפוי להתחיל בעבודתו בסוף יולי, ושטח ההערכות שלו יהיה בין בית הספר לפאתי שיכון יי. הבשורות הפחות טובות הן, שהקבלן שכבר עובד כמה חודשים (חברת "גלנועם") ממשיך לדשדש במקום ולהתקדם לאט מאד בעבודתו. הפיקוח ואנחנו מנהלים איתו מאבק יום-יומי על איכות הבנייה (אפילו על דברים בסיסיים ביותר), שמירה על הניקיון, וצמצום הפגיעה בדירות החברים ובנוי. כפי שהדבר נראה כעת, ישלים אותו צדיק רק את הממ"דים אותם החל כבר לבנות, ואילו הקבלן החדש יבנה את המיגון לכל שאר הדירות בקבוץ.

עדיין איננו יודעים מה יהיה סדר הבניה של הקבלן החדש. האם יתחיל משיכונים י + יא ואח"כ יתקדם למרכז הקבוץ או שבסדר אחר. נשאיר אתכם במתח, ואת התשובה לתעלומה נגלה בכתבה הבאה.

מברכת הצלחה וסבלנות – מוילפה ואליס!

ביקור המזכירות הפעילה לקמה"ד – מסע

ביום שני הקרוב, בשעות אחה"צ והערב, תבקר המזכירות הפעילה (8 חברים) של הקיבוץ הדתי בסעד. ביקור זה הוא חלק מתוך ביקורי המזכירות הפעילה בקיבוצים השונים אחת לכמה שנים, והוא נועד לשמוע וללמוד על מקומו של כל קיבוץ, הדברים המעסיקים אותו, התהליכים המתרחשים בו, ועוד.

במסגרת הביקור - מעוניינים חברי המזכירות הפעילה לפגוש לא רק את נציגי המוסדות, אלא גם חברים

שונים, לפי שלוש קבוצות גיל: א. וותיקים (70 ומעלה),

ב. דור ביניים (45-70),

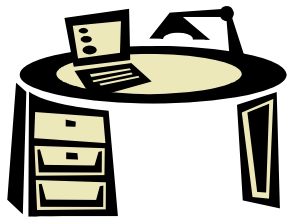
ג. צעירים/נקלטים/עצמאות כלכלית וכד' (25 עד 45).

הפגישות עם שלוש קבוצות הגיל תיערכנה במקביל, בשעה **17:45 עד 18:45** בשלושה מקומות:

וותיקים-במועדון לחבר, דור הביניים-בחדר הנצחה, והצעירים באולם אשל.

אנו רואים חשיבות רבה מאד בביקור זה ועל כן נשמח מאד להשתתפות ציבור גדול ככל האפשר.

מברכה, אפר וילפה!

במודל השינוי החלטנו למצוא דרך אשר תביא לידי ביטוי את התקדמות המשפחות בסך ההתפרנסות המשפחתית, וכך כתבנו (מתוך חוברת השינוי 'מודל התפרנסות'):

קו זינוק

"חבר בגיל ההתפרנסות אשר סך התפרנסותו יהיה נמוך מהתקציב המוסכם, ואשר עמד בחובת עבודה/פרנסה לפני השינוי, תוגדר התפרנסותו טרם השינוי כ"קו הזינוק".ⁱ אם ישפר את הכנסתו אחרי השינוי ויעבור את "קו הזינוק" אך עדיין לא יגיע לתקציב המוסכם, יקבל תוספתⁱⁱ כספית לזמן מוגדר (בנוסף), בגין הגדלת תרומתו לקיבוץ. מדי תקופה, תיבחן מחדש הגדלת תרומתו לאותה תקופה. גודל התוספת יושפע ממידת שיפור ההתפרנסות."

במש"א חשבנו איך מיישמים החלטה זו, והבאנו למזכירות לאישור את המודל הבא :

קו זינוק מהלכה למעשה

הכוונה היא לבצע את התוספת התקציבית בחצי השנה השנייה של 2010 (החל מתקציב יולי). המשפחות אשר סך התפרנסותם הוא מתחת לתמ"ס, ושפרו אותו ביחס לתחילת הפעלת מודל השינוי, יהיו זכאיות לתוספת תקציבית. הגדרנו שהסכום לתוספת יהיה עד שליש מהשיפור של המשפחה. הסכום להשלמה יהיה עד גובה התמ"ס המשפחתי, והוא יתווסף לתקציב המשפחתי ויעבר לכרטיס העו"ש ('כרטיס מתי') של המשפחה. התוספת תינתן כל חודש, לפי ההכנסות החודשיות של המשפחה. הנוהל ימשך עד סוף שנת 2010.

המודל המפורט אושר ע"י המזכירות. חברים המעוניינים בהסבר נוסף מוזמנים אלינו ונענה ברצון.

ריכוז תרבות

למרות מאמצינו לשכנע את הצוות 'אתי וחמי' להמשיך בריכוז תרבות במרץ ובגיוון שבו הן עובדות, הן בקשו לסיים את תקופת עבודתן לאחר חנוכה תשע"א. נשמע רחוק? כלל וכלל לא!! פרסמנו מודעת 'דרושים' ובינתיים נשארה ההודעה ללא מענה. נשמח לקבלת מועמדים מתאימים! נראה לנו חשוב לשמור על תרבות ראויה וקהילתית בתקופה זו. נא לא לדחוף...

משוב שנתי

לפני שנה התחלנו בתהליך שיחות משוב של מרכזי ענפים עם העובדים בענף. בחלק מהענפים התהליך היה טוב, ואף הוביל לקידום של נושאים שונים בענף. לתהליך זה מספר מטרות, כגון: הגברת מוטיבציה, הגדרת יעדים, הצפת נושאים הטעונים שיפור וכד'. בכוונתנו לזמן שוב את מרכזי הענפים, כדי להמשיך בתהליך אשר יקדם הן את העובדים בענף, והן את ביצועי הענף.

כמו כן, נבצע שיחות אלו גם עם מרכזי הענפים ומנהלי המגזרים. תפקידנו כמש"א ללוות את התהליך.

בחירת מנהל הקהילה : פרומו-

לאחר שפרסמנו בדרושים, שעופר מסיים תקופה של שלוש שנים בניהול הקהילה, פנתה הנהלת מש"א לעופר, שימשיך בתפקיד שנתיים נוספות עד קיץ תשע"ב (08/2012).

הסיבה לבקשתנו הייתה, שאנחנו בעיצומו של תהליך מקיף, ולא יהיה נכון להחליף 'סוסים בעלייה'. יש מספר נושאים שהתחלנו לטפל בהם השנה ויש משמעות גדולה להמשכיות שלהם, כגון: מעבר לתכנית הקבע של השינוי, שינוי תקנון הקיבוץ בעקבות כך, תהליך הצמיחה הדמוגרפית, בניית תקציב האגודה הקהילתית ומוסדותיה, ועוד. עופר נענה לאתגר לשמחתנו, והנושא יגיע לאישור האסיפה בקרוב.

מענק דמי הבראה לעובדי הבית

כיוון שבחברת השינויים לא נידון סעיף זה, החלטנו בצוות היישום להביא נושא זה לתיקון לקראת החוברת בניסוחה הסופי, כדי לממשו בשנה הבאה.

עבודת נוער

ילדי התיכון יצאו לחופשת הקיץ ומשתלבים בעבודה בענפים. הגדרנו ביחד עם ו' חינוך את מסגרות העבודה, מה ניתן מההכנסה של עבודת הילדים לטובת הפעילות המשותפת, ומה עובר לדמי כיס אישיים. אנחנו מבקשים מהענפים לעשות מאמץ לקלוט את הילדים בעבודה גם מעבר לצורך השוטף, ולחשוב על משימות שיוכלו לקדם את הענף. מיותר לציין, שהשקעה בנוער שלנו, עשויה להביא פירות בעתיד. הערה: ילדי התושבים חייבים לגשת לפתי כדי להסדיר את נושא הביטוח בעבודה.

קיץ נעים וארווח אכילנו -

פעם נוות א"א, בני ד.

אזכרה

לעפרה שהם ז"ל

במלאת 5 שנים לפטירתה.

נעלה לקברה ביום חמישי, ד' מנחם אב (15.7.10) בשעה 18:00.

יציאה לבית העלמין בשעה 17:55 (ליד המזכירות)

בשעה 18:30 (משוער) ניפגש במועדון לחבר:

- תפילת מנחה

- משניות

- "כוחו של סיפור" – כנרת פולק

במקביל להתכנסות במועדון תתקיים שעת סיפור לילדי הגן וכתות א'-ג':

סיפורי מעשיות מפי אורלי וידס.

המשפחה

נר זכרון: ג' באב – יום השנה לפטירתה של חברתנו עפרה שהם ז"ל (תשס"ה)

הוצאות

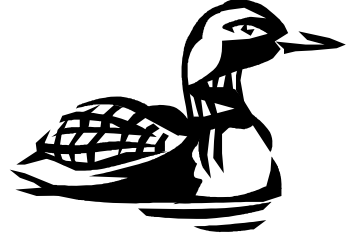
לכולכם - לסבים ולסבתות, להורים וכמובן לילדים -

הנכם מוזמנים לבלות וליהנות בימי הקיץ החמים

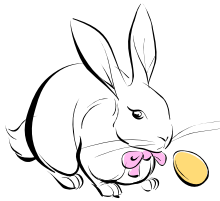
מפינות הצל ומהשלווה הפסטורלית

שמעניק לנו משק הילדים.

**המקום פתוח בחול ובשבת
ברוב שעות האור.**

ניתן לקיים בו אירועים משפחתיים וארוחות ערב בתיאום עם רחלי לנדאו.

להתראות במשק,

שירה - 054-7991823

רוני - 050-7895789

רחלי - 052-3934596

שיעור השבת

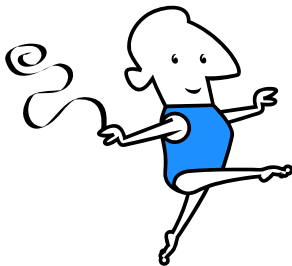
שיעורו של הרב בני לאו בשעה 18:00: "ירמיהו – גורלו של חוזה"
(לרגל הוצאת ספר חדש על ספר ירמיהו). אנא הביאו תנ"ך.

וצאת דת.

עצורי התעמלות לחברות

גם בחדשי הקיץ שעורי ההתעמלות לחברות נמשכים:
בימי שני, בשעה 09:00 – עם יסמין בחדר הכושר.
בימי חמישי, בשעה 09:00 – עם חמי פיש בחדר הנצחה.

וצאת ות'יק'ט.

משיכות פחות בקריכה

להלן מספר החלטות של הנהלת הקהילה הנוגעות לבריכת השחיה:

1. הזמנת אירועים תתאפשר כל יום חול, בין השעות 20:00 – 23:00.
2. בשעות השחיה הנפרדות (נשים/גברים) יוכלו ההורים להביא את ילדיהם עד גילאי סוף כתה ג'.
3. התווספה שחיה לילית לנשים באמצע השבוע, בין השעות 21:00 – 22:30, המצילה עייף הבריכה. קביעת היום בתאום עם עינב גולן או שחר סמיט.
4. הורים, נא להשגיח היטב על ילדיכם בבריכת הפעוטות ובמים הרדודים של בריכת השחיה.

שחיה מהנה ופטוחה – בנ' אחיטוב.

